

WYROK

Warszawa, dnia 14 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Martyna Mieszkowska

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 3 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę Neuralbit Technologies Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe - Nadleśnictwo Olsztynek,

orzeka:

odrzuca odwołanie w zakresie zarzutu dotyczącego art. 99 ust. 1 ustawy Pzp;

oddala odwołanie w pozostałym zakresie,

kosztami postępowania obciąża wykonawcę Neuralbit Technologies Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie i:

zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę Neuralbit Technologies Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika Zamawiającego,

zasądza od wykonawcy Neuralbit Technologies Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 3815/26

UZASADNIENIE

Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe - Nadleśnictwo Olsztynek (dalej: „Zamawiający”), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm. dalej: „ustawa Pzp”) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w przetargu nieograniczonym pn.: „Dostawa, montaż i uruchomienie dwóch systemów monitoringu przeciwpożarowego wraz z automatyczną detekcją dymu”, znak sprawy: ZG.270.9.2025.

Szacunkowa wartość zamówienia przekracza kwoty wskazane w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 23 grudnia 2026 r. pod numerem: 859709-2025.

W dniu 3 sierpnia 2026 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, w przedmiotowym postępowaniu złożył wykonawca Neuralbit Technologies Sp. z o.o. (dalej: „Odwołujący”).

Odwołanie złożono wobec czynności polegających na odrzuceniu oferty Odwołującego, pomimo że jej treść jest zgodna z warunkami zamówienia oraz unieważnieniu postępowania.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp – poprzez odrzucenie oferty Odwołującego jako rzekomo niezgodnej z warunkami zamówienia, podczas gdy zaoferowany zestaw kamerowy SmokeFinder PTZ-2MP-45x-AI posiada optyczną stabilizację obrazu wymaganą w pkt 9 ppkt 1 lit. n OPZ;
2. naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 99 ust. 1 oraz art. 16 pkt 1–3 Pzp – poprzez nadanie, po upływie terminu składania ofert, niezdefiniowanemu w dokumentach zamówienia pojęciu „optyczna stabilizacja obrazu” treści zawężonej („konkretne, fizyczne rozwiązanie sprzętowe”, „czysta stabilizacja optyczna”, „fizyczny, niezależny układ” – sformułowania niewystępujące w OPZ) i rozstrzygnięcie skutków niejednoznaczności dokumentacji, której autorem jest Zamawiający, na niekorzyść wykonawcy, z naruszeniem zasad przejrzystości, proporcjonalności i uczciwej konkurencji;
3. naruszenie art. 255 pkt 2 Pzp – poprzez unieważnienie postępowania, mimo że nie ziszcza się przesłanka odrzucenia wszystkich złożonych ofert (oferta Odwołującego nie powinna podlegać odrzuceniu).

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania oraz nakazanie Zamawiającemu:

1. unieważnienia czynności unieważnienia postępowania;
2. unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego;
3. powtórzenia czynności badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty Odwołującego.

W uzasadnieniu odwołania wskazano, że: „ (...) Twierdzenie Zamawiającego, jakoby stabilizacja hybrydowa była „z

założenia połączeniem różnych metod stabilizacji, najczęściej oprogramowania cyfrowego z innymi elementami", pozostaje w sprzeczności z ustaloną praktyką rynkową. W branży wizyjnej pojęcie stabilizacji hybrydowej ma treść jednoznaczną i oznacza równoczesne zastosowanie stabilizacji optycznej (OIS) oraz elektronicznej (EIS), a nie zastąpienie tej pierwszej oprogramowaniem. Sony w oficjalnej bazie wiedzy posługuje się dokładnie tym samym skrótem, którym określono rozwiązanie Odwołującego, wyjaśniając, że Hybrid Image Stabilisation (HIS) oznacza jednoczesne łączenie przez kamerę stabilizacji optycznej (OIS) i elektronicznej (EIS). Zastosowanie hybrydowej stabilizacji obrazu staje się obecnie standardem w najwyższej klasie kamer PTZ. Przykładem jest flagowa kamera PTZ Panasonic AW-UE 160, którą producent w oficjalnym komunikacie prasowym opisuje jako wyposażoną w hybrydową stabilizację obrazu, a w materiałach produktowych precyzuje, że obok konwencjonalnej dwuosiowej stabilizacji realizowanej wewnątrz obiektywu, opartej na precyzyjnym przesuwaniu elementu optycznego, kamera wyposażona jest dodatkowo w korekcję obrotu wykorzystującą elektroniczne przetwarzanie obrazu. Hybrydowa stabilizacja obrazu w kamerach PTZ nie jest przy tym rozwiązaniem niszowym ani zarezerwowanym dla jednego producenta. Stosuje ją m.in. Hikvision w przeznaczonych do najtrudniejszych warunków zewnętrznych kamerach PTZ z serii DF8C, opisywanej jako integracja optycznej stabilizacji obrazu (OIS) i żyroskopowej stabilizacji obrazu (GIS). Hanwha Vision w oficjalnych materiałach technicznych deklaruje, że jej kamery uzyskują stabilny obraz przy użyciu zarówno cyfrowej stabilizacji obrazu (DIS), jak i stabilizacji optycznej (OIS). Z powyższego wynikają dwa wnioski istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Po pierwsze, przyjęte przez Zamawiającego założenie co do charakteru stabilizacji hybrydowej jest nietrafne - hybryda w kamerach wysokiej klasy oznacza OIS uzupełnione o EIS, a nie EIS uzupełnione o „inne elementy”. Odrzucenie oferty oparto zatem na błędnym domniemaniu technicznym, a nie na ustaleniu faktycznej konstrukcji zaoferowanego urządzenia. Po drugie, hybrydowa stabilizacja obrazu staje się nowym standardem dla wysokiej klasy kamer PTZ, oferując obiektywnie lepsze rezultaty dla kamer obrotowych niż samodzielna optyczna stabilizacja obrazu. (...) niezgodność nie jest „pewna i oczywista”, skoro producent urządzenia jednoznacznie potwierdził istnienie warstwy optycznej stabilizującej tor optyczny przed przetwornikiem. Po trzecie – co szczególnie istotne – Zamawiający oparł rozstrzygnięcie na przypuszczeniu: sam wskazał, że stabilizacja hybrydowa jest połączeniem różnych metod, „najczęściej oprogramowania cyfrowego z innymi elementami”. Słowo „najczęściej” obnaża, że Zamawiający nie ustalił, czym jest zaoferowane rozwiązanie, lecz przyjął domniemanie co do jego charakteru – wbrew treści otrzymanych wyjaśnień, które wprost opisywały mechanizm optyczny oraz wbrew powszechnie stosowanej definicji. Niezgodność „wyinterpretowana” z domniemań, z pominięciem konkretnych wyjaśnień producenta i Odwołującego, nie spełnia standardu z art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp. (...) Przesłanka z art. 255 pkt 2 Pzp aktualizuje się wyłącznie wówczas, gdy wszystkie złożone oferty podlegały odrzuceniu. Skoro, jak wykazano powyżej, oferta Odwołującego nie powinna podlegać odrzuceniu, przesłanka unieważnienia nie zaistniała. Czynność unieważnienia postępowania, jako pochodna wadliwego odrzucenia, podlega zatem unieważnieniu wraz z nim.”

Odwołujący wskazał, że posiada interes i może ponieść szkodę w wyniku uchybienia przez zamawiającego przepisów ustawy.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 1) lit. a) ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania odwołujący uzyskał w dniu 22 lipca 2026 r. (opublikowanie informacji o unieważnieniu postępowania oraz odrzuceniu oferty Odwołującego). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 3 sierpnia 2026 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 15 000,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

Zamawiający pismem z dnia 3 września 2026 r. złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o oddalenie odwołania. Ponadto, Zamawiający wskazał, że odwołanie powinno podlegać odrzuceniu w zakresie zarzutu art. 99 ust. 1 ustawy Pzp. Ponadto, zajął zajął następujące stanowisko: „Co istotne, sam Odwołujący w złożonym oświadczeniu z dnia 2 czerwca 2026 r. wskazał, że w kamerze zastosowano układ hybrydowej stabilizacji obrazu – HIS. Dopiero w dalszych wyjaśnieniach Odwołujący próbował wykazać, że technologia HIS obejmuje również warstwę OIS, jednak twierdzenia te nie zostały poparte żadną niezależną dokumentacją techniczną producenta kamery PTZ ani producenta platformy sprzętowej. Całkowicie bezzasadne jest powoływanie się przez Odwołującego na „pełną kompatybilność wsteczną z wymaganiami optycznej stabilizacji obrazu określonym w OPZ”. Pojęcie kompatybilności wstecznej odnosi się do standardów lub interfejsów zapewniających współpracę z wcześniejszymi rozwiązaniami (np. HDMI, USB czy protokołów komunikacyjnych). Nie ma ono zastosowania do parametrów konstrukcyjnych urządzenia, jakim jest rodzaj stabilizacji obrazu – są to odmienne rozwiązania techniczne. OPZ nie wymagał rozwiązania „kompatybilnego z OIS”, lecz kamery wyposażonej w optyczną stabilizację obrazu. Parametr ten ma charakter techniczny i konstrukcyjny. Nie może zostać uznany za spełniony wyłącznie dlatego, że wykonawca twierdzi, iż jego autorska technologia HIS jest „kompatybilna” z wymaganiami OIS. W konsekwencji wyjaśnienia Odwołującego nie potwierdzają w sposób jednoznaczny, że

zaoferowana kamera PTZ posiada wymagany przez OPZ mechanizm optycznej stabilizacji obrazu. Przeciwnie, zarówno oświadczenie z 2 czerwca br., jak i wyjaśnienia wskazują, że zastosowanym rozwiązaniem jest HIS, a nie OIS. Brak jest natomiast niezależnej dokumentacji technicznej producenta kamery PTZ potwierdzającej zastosowanie optycznej stabilizacji obrazu. Argumentacja Odwołującego sprowadza się w powyższym zakresie do zabiegu językowego wyrażającego się stwierdzeniem, że kamera „posiada optyczną stabilizację obrazu, realizowaną w ramach [...] hybrydowego układu”. Nie jest to jednak jednoznaczne potwierdzenie zastosowania OIS. W oświadczeniu z 2 czerwca br. wskazano wprost zastosowanie HIS, a nie OIS.(...) Odwołujący konsekwentnie utożsamia producenta zestawu kamerowego z producentem kamery PTZ, podczas gdy są to dwa różne pojęcia. Jak wynika z wyroku KIO 2412/26, Izba wyraźnie odróżniła producenta zestawu kamerowego od producenta kamery PTZ i uznała, że wymaganie dotyczyło dokumentacji producenta kamery PTZ. W uzasadnieniu wskazano również, że Odwołujący sam przyznał, iż korzysta z komponentów OEM, co oznacza, że nie jest producentem wszystkich zasadniczych elementów kamery PTZ. W konsekwencji własne oświadczenie Odwołującego jako producenta zestawu kamerowego nie może być utożsamiane z wymaganą przez Zamawiającego dokumentacją techniczną producenta kamery PTZ ani producenta platformy sprzętowej, z której ta kamera została zbudowana. Jeżeli Odwołujący twierdzi, że kamera PTZ zastosowana w oferowanym zestawie posiada mechanizm OIS, pomimo że dokumentacja odpowiadającej platformy OEM PTZ19245 wskazuje wyłącznie EIS, powinien przedstawić dokumentację techniczną producenta kamery PTZ (którym nie jest) lub producenta modułu optycznego (którym również nie jest) potwierdzającą tę okoliczność. Tego jednak nie uczynił, ograniczając się wyłącznie do własnego oświadczenia jako producenta zestawu kamerowego, które to nie może zastąpić dokumentacji technicznej producenta kamery PTZ lub producenta platformy sprzętowej odpowiedzialnego za parametr będący przedmiotem sporu. (...) W ocenie Zamawiającego zarzut naruszenia art. 99 ust. 1 pzp powinien zostać odrzucony jako spóźniony. Odwołujący złożył w przedmiotowym postępowaniu skargę na treść swz. Wyrokiem z dnia 20 lutego 2026 r. Krajowa Izba Odwoławcza uwzględniła część zarzutów Odwołującego (KIO 64/26). Co istotne w zakresie stabilizacji obrazu sam odwołujący wnosił o zmianę OPZ z wymagania „optycznej stabilizacji obrazu” na „optyczną lub cyfrową stabilizację obrazu”. Odwołanie w tej części zostało oddalone.(...) Co szczególnie istotne, Odwołujący, przed terminem składania ofert, doskonale znał różnicę pomiędzy poszczególnymi metodami stabilizacji. Już w odwołaniu z 02.01.2026 r. w sprawie KIO 64/26 sam wnosił o zmianę OPZ z wymagania „optycznej stabilizacji obrazu” na „optyczną lub cyfrową stabilizację obrazu”. Trudno zatem obecnie skutecznie twierdzić, że pierwotne wymaganie było dla niego niejasne albo mogło być rozumiane jako dowolna forma stabilizacji zawierająca bliżej nieokreśloną „warstwę optyczną”. Odwołujący próbuje zatem nie tyle wykazać spełnienie wymagania OPZ, lecz nadać temu wymaganiu po terminie składania ofert szersze znaczenie odpowiadające parametrom zaoferowanego przez siebie urządzenia. (...) W konsekwencji, skoro wszystkie złożone w postępowaniu oferty podlegały odrzuceniu, ziściła się przesłanka określona w art. 255 pkt 2 Pzp, a unieważnienie postępowania było prawidłową i konieczną konsekwencją wyniku badania ofert. Zarzut naruszenia art. 255 pkt 2 Pzp ma zatem charakter wyłącznie pochodny wobec zarzutu dotyczącego odrzucenia oferty Odwołującego i wobec prawidłowości tej czynności również podlega oddaleniu.”

Odwołujący w dniu 7 września 2026 r. złożył pismo procesowe.

Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, (co najwyżej odrzuceniu podlega zarzutu dotyczący art. 99 ust. 1 ustawy Pzp o czym w dalszej części uzasadnienia) Ponadto, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła ponadto, że Odwołujący wykazał przesłanki skorzystania ze środków ochrony prawnej zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania.

Ponadto, Izba dopuściła dowody złożone w toku rozprawy przez Odwołującego w postaci:

- zdjęcia kamery, deklaracje zgodności CE i protokół odbioru częściowego nr 1 na wykazanie faktu, że jest producentem zestawu kamerowego, jak również kamery oznaczonej "Smoke Finder";
- hybrydowej stabilizacji obrazu na okoliczność zobrazowania zależności pomiędzy warstwą optycznej stabilizacji obrazu i elektronicznej stabilizacji obrazu;
- instrukcji korzystania z systemu Smoke Finder na wykazanie faktu, że warstwa elektroniczna jest możliwa do wyłączenia przez użytkownika w efekcie użytkownik otrzymuje czystą stabilizację optyczną.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Jednocześnie do udziału w postępowaniu odwoławczym Izba nie dopuściła wykonawcy SmokeD Sp. z o.o. uwzględniając opozycję Odwołującego wobec przystąpienia ww. wykonawcy.

Stosownie do art. 526 ust. 1 ustawy Pzp, zamawiający lub odwołujący może zgłosić opozycję przeciw przystąpieniu

innego wykonawcy, nie później niż do czasu otwarcia rozprawy. Zgodnie natomiast z ust. 2 ww. przepisu, Izba uwzględnia opozycję, jeżeli zgłaszający opozycję uprawdopodobni, że wykonawca nie ma interesu w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystąpił. W przeciwnym przypadku Izba oddala opozycję.

Wykonawca SmokeD Sp. z o.o. w piśmie zgłaszającym przystąpienie do postępowania odwoławczego odnośnie kwestii interesu w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystąpił wskazał, że: „(...) Przystępujący ma interes w podtrzymaniu unieważnienia Postępowaniu, gdyż jest on w oczywisty sposób zainteresowany wzięciem udziału w ponownym postępowaniu, które umożliwi mu zawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego z Zamawiającym i realizację zamówienia, a w konsekwencji – również osiągnięcie zysku z tego tytułu.”

Odwołanie złożono wobec niezgodnej z przepisami ustawy czynności Zamawiającego, podjętej w postępowaniu o udzielenie zamówienia tj. czynności unieważnienia postępowania oraz odrzucenia jedynie oferty Odwołującego. Ponadto, wykonawca SmokeD Sp. z o.o. nie złożył odwołania wobec oddalenia jego oferty w niniejszym postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia publicznego.

Wskazać należy, iż w okolicznościach faktycznych niniejszego postępowania odwoławczego konsekwencją uwzględnienia odwołania, a zatem nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności unieważnienia postępowania oraz nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert postępowania, a w jej ramach unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego. W zaistniałym stanie faktycznym nie sposób sobie wyobrazić jakie korzystne dla siebie skutki mógłby uzyskać wykonawca SmokeD Sp. z o.o. w przypadku rozstrzygnięcia sporu odwoławczego na korzyść Odwołującego.

Z powyższych względów opozycja Odwołującego podlegała uwzględnieniu.

Odnosząc się do zarzutu pierwszego, Izba stwierdziła, że odwołanie w zakresie zarzutu dotyczącego art. 99 ust. 1 ustawy Pzp podlegało odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 3 w zw. z art. 515 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp, jako wniesione po upływie terminu określonego w ustawie.

Przedmiotowy zarzut odnosił się do treści zawartej w Specyfikacji Warunków Zamówienia. Odwołujący zarzucił, że Zamawiający nadał, po upływie terminu składania ofert, niezdefiniowanemu w dokumentach zamówienia pojęciu „optyczna stabilizacja obrazu” treści zawężonej („konkretnie, fizyczne rozwiązanie sprzętowe”, „czysta stabilizacja optyczna”, „fizyczny, niezależny układ” – sformułowania niewystępujące w OPZ).

Jeżeli Odwołujący uważał, że treść Specyfikacji Warunków Zamówienia była niejasna albo niedostatecznie precyzyjne, powinien był zakwestionować te czynności w drodze środków ochrony prawnej w terminach wynikających z art. 515 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp. Niedopuszczalne jest podważanie prawidłowości treści dokumentów zamówienia dopiero w odwołaniu wniesionym wobec późniejszej czynności tj.: odrzucenia oferty, bądź unieważnienia postępowania. W konsekwencji Izba uznała, że zarzut dotyczący art. 99 ust. 1 ustawy Pzp, jako spóźniony, nie podlegał merytorycznemu rozpoznaniu.

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu w pozostałym zakresie.

Zgodnie z pkt 9 ppkt 1 lit. n załącznika nr do SWZ Opis Przedmiotu Zamówienia Zamawiający wymagał zaoferowania kamery wyposażonej w optyczną stabilizację obrazu.

Ponadto, w pkt 3 załącznika nr do SWZ Opis Przedmiotu Zamówienia wskazano, że „ (...) Wykonawca zobowiązany jest dołączać do oferty karty katalogowe wszystkich oferowanych urządzeń oraz szczegółowy opis funkcjonalny oprogramowania, potwierdzający ich zgodność z wymaganiami określonymi w niniejszym Opisie Przedmiotu Zamówienia. Dokumenty te będą stanowiły podstawę weryfikacji zgodności oferty z wymaganiami Zamawiającego - Zamawiający zastrzega sobie prawo wezwania Wykonawcy do zaprezentowania oferowanych urządzeń oraz zastosowanych rozwiązań technicznych w celu potwierdzenia zgodności oferty z wymaganiami określonymi w Opisie Przedmiotu Zamówienia.”

Jak wynika z dokumentacji postępowania, złożona wraz z ofertą Odwołującego karta katalogowa zestawu kamerowego SmokeFinder PTZ-2MP-45x-AI zawierała informację „stabilizacja obrazu – TAK”, nie określając rodzaju zastosowanej stabilizacji.

Wobec powstałych wątpliwości Zamawiający, działając na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp, pismem z dnia 17 czerwca 2026 r. wezwał Odwołującego do jednoznacznego wskazania rodzaju stabilizacji obrazu zastosowanej w zaoferowanym zestawie kamerowym, tj. wskazania, czy jest to stabilizacja optyczna, czy elektroniczna, oraz do przedłożenia stosownego dokumentu pochodzącego od producenta zestawu i potwierdzającego wskazany w wyjaśnieniach typ stabilizacji.

W odpowiedzi z dnia 19 czerwca 2026 r. Odwołujący oświadczył, że zastosowany w zaoferowanym urządzeniu układ HIS obejmuje warstwę optycznej stabilizacji obrazu OIS oraz warstwę elektronicznej stabilizacji obrazu EIS. Jednocześnie jednak dokument producenta z dnia 2 czerwca 2026 r., przedłożony właśnie w celu potwierdzenia informacji zawartych w wyjaśnieniach, wskazywał na zastosowanie w kamerze hybrydowej stabilizacji obrazu – HIS,.

W dniu 22 lipca 2026 r. Zamawiający poinformował o odrzuceniu oferty Odwołującego zgodnie z treścią art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, a także unieważnieniu postępowania na podstawie art. 255 pkt 2 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

W myśl art. 255 pkt 2 ustawy Pzp Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli wszystkie złożone wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferty podlegały odrzuceniu.

Na podstawie art. 16 ustawy Pzp Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
- 2) przejrzysty;
- 3) proporcjonalny.

Zamawiający, jako gospodarz postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jest uprawniony do określenia w dokumentach zamówienia zakresu wymagań, w tym w szczególności wymagań odnoszących się do treści oferty. Zamawiający opracowuje wzory formularzy oraz precyzuje sposób ich prawidłowego wypełnienia, a także formułuje wymogi dotyczące sposobu wykazania spełniania parametrów określonych w Opisie Przedmiotu Zamówienia (OPZ). Wymagania zawarte w dokumentacji postępowania należy interpretować ściśle, zgodnie z ich literalnym brzmieniem. Zarówno zamawiający, jak i wykonawcy, są związani treścią SWZ przez cały czas trwania postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. W celu zastosowania przesłanki odrzucenia oferty, o której mowa w art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych, niezbędne jest jednoznaczne wykazanie, na czym konkretnie polega niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia. Oznacza to konieczność wskazania, które elementy oferty oraz w jaki sposób pozostają w sprzeczności z precyzyjnie sformułowanymi wymaganiami zamawiającego zawartymi w dokumentacji zamówienia.

Odrzuceniu może zatem podlegać wyłącznie taka oferta, której treść jest wprost niezgodna z treścią warunków zamówienia. Punkt wyjścia dla oceny zgodności oferty z wymaganiami zamawiającego stanowią postanowienia SWZ, w których zamawiający w sposób jasny, przejrzysty i zrozumiały wyraził swoje oczekiwania względem wykonawców. W konsekwencji, ocena zgodności oferty musi być dokonywana wyłącznie w oparciu o literalne brzmienie postanowień dokumentów zamówienia. Niedopuszczalne jest formułowanie zarzutów niezgodności oferty w oparciu o niewyrażone wprost w warunkach zamówienia oczekiwania, domniemania lub subiektywną, rozszerzającą interpretację zapisów dokumentacji. Wykonawca, przygotowując ofertę, działa w zaufaniu do jednoznaczności i przejrzystości treści dokumentów zamówienia, a jego obowiązek dostosowania oferty dotyczy wyłącznie tych wymagań, które zostały przez zamawiającego sformułowane w sposób wyraźny i niebudzący wątpliwości. Podkreślenia wymaga, iż w celu skutecznego zastosowania podstawy odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych, zamawiający zobowiązany jest do przeprowadzenia szczegółowej analizy porównawczej treści złożonej oferty z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia.

Warunki zamówienia, w szczególności opis przedmiotu zamówienia, stanowią wyraz woli zamawiającego w zakresie oczekiwanego świadczenia, które ma być przedmiotem umowy o udzielenie zamówienia publicznego. Oferta wykonawcy, zgodnie z definicją zawartą w art. 66 § 1 Kodeksu cywilnego, stanowi oświadczenie woli zobowiązujące do wykonania świadczenia odpowiadającego warunkom zamówienia – w przypadku uznania oferty za najkorzystniejszą. Dopiero przeprowadzenie wskazanego porównania pomiędzy treścią oferty a wymaganiami SWZ pozwala na przesądzenie, czy oferta rzeczywiście odpowiada wymogom zamówienia. O niezgodności treści oferty z warunkami zamówienia można mówić jedynie wówczas, gdy jej merytoryczna zawartość – tj. deklarowane przez wykonawcę świadczenie – nie odpowiada jednoznacznie określonym wymaganiom ukształtowanym przez zamawiającego i zawartym w dokumentach zamówienia. W tym kontekście istotne jest, iż niezgodność ta musi mieć charakter oczywisty i niewątpliwy, a zatem zamawiający powinien posiadać pewność, iż oferta nie spełnia jego wymagań. Warunkiem koniecznym dla takiej kwalifikacji jest również to, by postanowienia Specyfikacji Warunków Zamówienia były sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i niebudzący wątpliwości interpretacyjnych. Brak tych cech po stronie dokumentacji przetargowej wyłącza możliwość przypisania wykonawcy odpowiedzialności za rzekomą niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia. (wyrok z dnia 22 września 2020 roku, sygn. akt: KIO 1864/20; wyrok z dnia 20 stycznia 2020 roku, sygn. akt: KIO 69/20).

Bezsporne pomiędzy stronami było, że w pkt 9 ppkt 1 lit. n OPZ Zamawiający wymagał zaoferowania kamery wyposażonej w optyczną stabilizację obrazu. Przedmiotem sporu nie było zatem to, czy parametr ten był wymagany, lecz to, czy zaoferowany przez Odwołującego zestaw kamerowy SmokeFinder PTZ-2MP-45x-AI posiadał wymaganą optyczną stabilizację obrazu oraz czy okoliczność ta została przez Odwołującego należycie wykazana.

W złożonej wraz z ofertą karcie katalogowej Odwołujący wskazał jedynie: „stabilizacja obrazu – TAK”. Informacja ta nie

określała rodzaju zastosowanej stabilizacji i, jak prawidłowo przyjął Zamawiający, nie pozwalała ustalić, czy zaoferowane urządzenie posiada stabilizację optyczną, elektroniczną czy też inny rodzaj stabilizacji. Sam Zamawiający nie potraktował przy tym powyższego zapisu jako przesądzającego o niezgodności oferty, lecz jako wymagający wyjaśnienia. Z tego względu skorzystał z przewidzianej w art. 223 ust. 1 ustawy Pzp możliwości żądania wyjaśnień dotyczących treści oferty Pismem z dnia 17 czerwca 2026 r. Zamawiający wezwał Odwołującego do „podania typu stabilizacji obrazu (optyczna lub elektroniczna), znajdującego się w zestawie kamerowym SmokeFinder PTZ-2MP-45x-AI”, żądając jednocześnie dołączenia „stosownego dokumentu od producenta tego zestawu potwierdzającego wskazany [...] typ stabilizacji obrazu”. Treść wezwania nie pozostawiała zatem wątpliwości co do przedmiotu wymaganych wyjaśnień. Zamawiający oczekiwał nie tylko przedstawienia stanowiska wykonawcy co do rodzaju zastosowanej stabilizacji, lecz również potwierdzenia tego stanowiska dokumentem producenta.

W odpowiedzi z dnia 19 czerwca 2026 r. Odwołujący wskazał, że zaoferowana kamera SmokeFinder PTZ-2MP-45x-AI posiada optyczną stabilizację obrazu realizowaną w ramach autorskiego hybrydowego układu HIS, który ma łączyć warstwę OIS oraz EIS. Odwołujący szczegółowo opisał również zasadę działania rozwiązania, wskazując, że stabilizacja toru optycznego następuje przed rejestracją obrazu przez przetwornik, zaś elektroniczna stabilizacja obrazu stanowi warstwę uzupełniającą i nie zastępuje stabilizacji optycznej.

Izba dostrzegła zatem, że treść samych wyjaśnień Odwołującego zawierała jednoznaczne twierdzenie o występowaniu w zaoferowanym urządzeniu elementu optycznej stabilizacji obrazu. Nie oznacza to jednak, że już samo wyjaśnienia przesądzały o wykazaniu zgodności urządzenia z OPZ. Istotne znaczenie miała bowiem okoliczność, że Zamawiający w wezwaniu z dnia 17 czerwca 2026 r. zażądał także dokumentu producenta potwierdzającego wskazany przez wykonawcę rodzaj stabilizacji. Sam Odwołujący w wyjaśnieniach wskazał, że załącza oświadczenie producenta właśnie „w celu potwierdzenia” przedstawionego opisu sposobu stabilizacji. Natomiast, z przedłożonego oświadczenia producenta z dnia 2 czerwca 2026 r. wynikało natomiast, że w zaoferowanej kamerze zastosowany został układ hybrydowej stabilizacji obrazu – HIS. Dokument ten nie zawierał odrębnego i jednoznacznego potwierdzenia, że oferowane urządzenie posiada mechanizm optycznej stabilizacji obrazu OIS. Okoliczność tę Zamawiający wskazał już w zawiadomieniu o odrzuceniu oferty z dnia 22 lipca 2026 r.

W ocenie Izby należało zatem odróżnić twierdzenie wykonawcy zawarte w wyjaśnieniach od treści dokumentu, którego Zamawiający zażądał w celu potwierdzenia tego twierdzenia.

Samo wyjaśnienie Odwołującego, że stosowany przez niego układ HIS obejmuje również warstwę OIS, nie przesądzało jeszcze o wykazaniu spełnienia wymaganego parametru, skoro dokument przedłożony właśnie w celu potwierdzenia rodzaju zastosowanej stabilizacji określał zastosowane rozwiązanie jako HIS i nie wskazywał wprost OIS.

Nie sposób zatem uznać, że w wyniku procedury wyjaśniającej Odwołujący w sposób niewątpliwie usunął wątpliwości, które legły u podstaw wezwania Zamawiającego. Zamawiający zwrócił się bowiem nie tylko o opis sposobu działania zastosowanego rozwiązania, lecz również o dokument producenta potwierdzający wskazany typ stabilizacji. Tymczasem treść przedłożonego dokumentu nie potwierdzała wprost zastosowania optycznej stabilizacji obrazu.

W tych okolicznościach Izba nie podzieliła stanowiska Odwołującego, zgodnie z którym wystarczające dla uznania spełnienia wymagania było samo szczegółowe opisanie w wyjaśnieniach sposobu działania technologii HIS. Odwołujący przedstawiał bowiem określony model techniczny działania własnego rozwiązania, wskazując, że układ hybrydowy składa się z warstwy optycznej i elektronicznej. Twierdzenie to wymagało jednak wykazania w odniesieniu do konkretnego urządzenia objętego ofertą, a nie jedynie przedstawienia opisu mechanizmu deklarowanego przez Odwołującego.

Izba miała przy tym na uwadze, że przedmiotem oceny w niniejszej sprawie nie było abstrakcyjne ustalenie, czy rozwiązania określane jako „hybrydowa stabilizacja obrazu” mogą w określonych urządzeniach łączyć stabilizację optyczną i elektroniczną. Okoliczność, że takie rozwiązania występują na rynku, nie przesądza jeszcze o konstrukcji konkretnego urządzenia zaoferowanego przez Odwołującego.

Decydujące znaczenie miało ustalenie, czy konkretny zestaw SmokeFinder PTZ-2MP-45x-AI zaoferowany w niniejszym postępowaniu posiadał wymagany w OPZ mechanizm OIS oraz czy fakt ten został należycie wykazany w procedurze badania i oceny ofert.

Nie zmienia tej oceny twierdzenie Odwołującego, że rozwiązanie HIS stanowi rozwiązanie „co najmniej równoważne, a w istocie przewyższające” wymaganie Zamawiającego. Takie stanowisko zostało zawarte w wyjaśnieniach z dnia 19 czerwca 2026 r. Przedmiotem badania nie była jednak ocena, czy HIS zapewnia rezultat jakościowo lepszy od OIS, lecz czy zaoferowany produkt posiada dokładnie tę cechę techniczną, której Zamawiający wymagał w OPZ.

Zawiadamiając o odrzuceniu oferty, Zamawiający wskazał, że przedłożone oświadczenie producenta potwierdzało HIS, a Odwołujący nie wykazał w sposób niebudzący wątpliwości, aby urządzenie posiadało fizyczny, niezależny układ optycznej stabilizacji obrazu.

Izba miała również na uwadze dowody przedstawione przez Odwołującego na rozprawie na okoliczność sposobu działania oferowanego systemu, w tym dokumenty dotyczące produktu oraz materiał mający obrazować wzajemną relację pomiędzy warstwą optyczną i elektroniczną stabilizacji obrazu.

Dowody te mogły mieć znaczenie dla przedstawienia technicznej koncepcji zastosowanego rozwiązania, jednak nie prowadziły do podważenia zasadniczego ustalenia dotyczącego prawidłowości czynności Zamawiającego. Istotą sporu pozostawało bowiem to, czy w toku badania oferty, po skierowaniu konkretnego wezwania z dnia 17 czerwca 2026 r., Odwołujący przedstawił Zamawiającemu wymagane i jednoznaczne potwierdzenie występowania OIS w zaoferowanym urządzeniu.

Dowody składane na etapie postępowania odwoławczego nie są z samego tego powodu niedopuszczalne. Nie mogą jednak prowadzić do zastąpienia dokumentu, którego przedstawienia Zamawiający wyraźnie zażądał w toku badania oferty, jeżeli właśnie brak jednoznacznego potwierdzenia spornej cechy w tym dokumencie stanowił podstawę oceny dokonanej przez Zamawiającego.

W szczególności wykazanie, że rozwiązanie HIS może pozwalać na rozdzielenie warstwy optycznej i elektronicznej albo że użytkownik może wyłączyć funkcję EIS, nie przesądzało samo przez się, że dokument złożony w odpowiedzi na wezwanie z dnia 17 czerwca 2026 r. potwierdzał wymagany parametr OIS w sposób oczekiwany przez Zamawiającego.

W świetle dokumentów pozostających w dyspozycji Zamawiającego na etapie podejmowania czynności z dnia 22 lipca 2026 r. Izba nie znalazła zatem podstaw do uznania, że ocena Zamawiającego była nieprawidłowa. Karta katalogowa złożona wraz z ofertą nie określała typu stabilizacji, natomiast dokument producenta przedstawiony w odpowiedzi na wezwanie wskazywał na zastosowanie układu HIS. Wyjaśnienia Odwołującego zawierały wprawdzie stanowcze twierdzenie o występowaniu w tym układzie OIS, jednak okoliczność ta nie została jednoznacznie potwierdzona dokumentem, którego Zamawiający zażądał właśnie w celu weryfikacji tej informacji.

W konsekwencji Izba uznała, że Zamawiający był uprawniony do stwierdzenia, iż Odwołujący nie wykazał zgodności zaoferowanego urządzenia z wymaganiem dotyczącym optycznej stabilizacji obrazu.

W rozpoznawanej sprawie Zamawiający wskazał konkretny warunek zamówienia, określił powstałą wątpliwość co do jego spełnienia, umożliwił Odwołującemu jej wyjaśnienie, a następnie ocenił zarówno treść wyjaśnień, jak i dokument złożony w celu ich potwierdzenia. Izba nie znalazła podstaw do stwierdzenia, że dokonana w tych okolicznościach ocena naruszała art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

Zarzut naruszenia art. 255 pkt 2 ustawy Pzp miał charakter wynikowy względem zarzutu dotyczącego odrzucenia oferty Odwołującego.

Skoro czynność odrzucenia oferty Odwołującego została uznana za prawidłową, a pozostałe oferty złożone w postępowaniu również zostały odrzucone, ziściła się przesłanka obligująca Zamawiającego do unieważnienia postępowania.

W konsekwencji również zarzut naruszenia art. 255 pkt 2 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Mając powyższe na uwadze, Izba oddaliła odwołanie w zakresie zarzutów podlegających merytorycznemu rozpoznaniu.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodnicząca:.....